

OŚRZENIAŁY (1) *part praet act*

ośrzeniały (1), [**ośrzieniały**].

o, e oraz a jasne.

sg m N ośrzeniały. ◇ [f I ośrzieniałą.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. ośrzenieć.

W funkcji biernej: Pokryty szronem, oszroniony: Pruiosus, Pełny śrzónu oźrzeniały [!]. Mącz 328b; [Bieżyć ondzie ktoś żártki z brodą ośrzieniałą/ Znać że mu dokuczył mroz/ z twarzą icszerwieniałą. ŁaszczPogrom 4; Pruiosus, reiffechtig. Pol. oźrzeniały/ pełny śrzónu. Volck 509, Ppp4v].

Cf [OŚRZENIEĆ]

EW